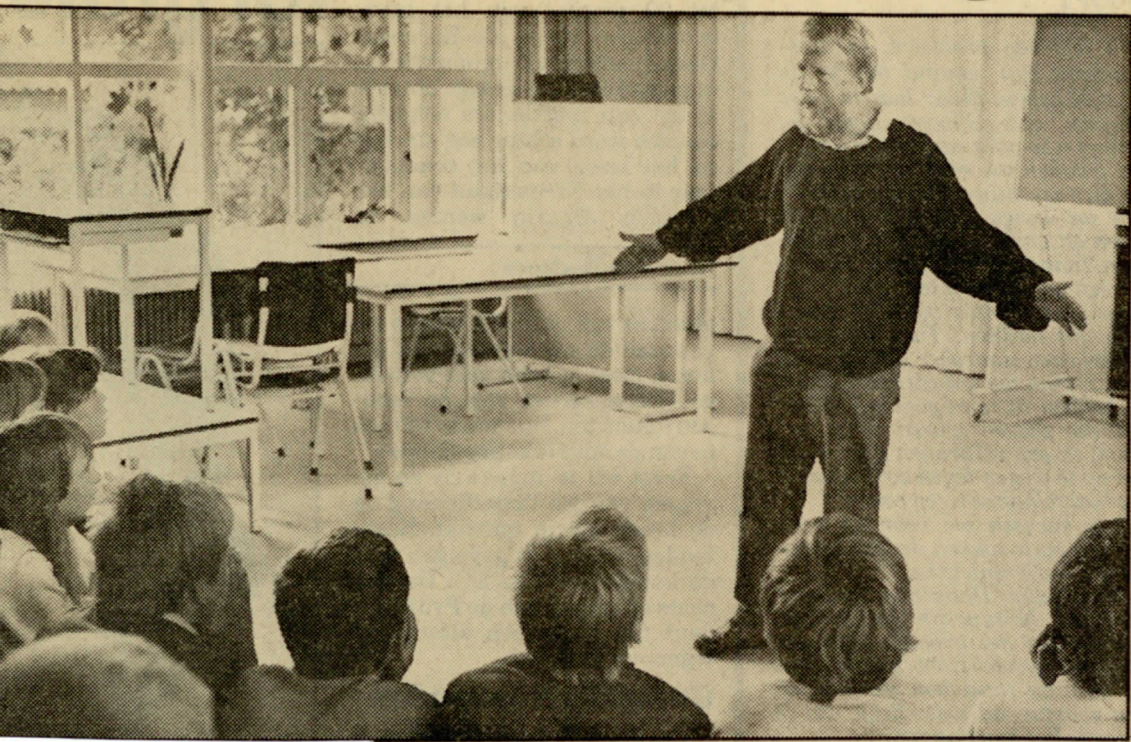

'Kinderen moet je in eigen taal opvangen'

● Jan Siebo Uffen draagt een verhaaltje in Gronings voor aan basisschoolleerlingen.
(Foto: Wolter Kobus)

Van een onzer verslaggeefsters

ANNEN — "Het meisje waar ik verkering mee kreeg, sprak Gronings. Zij was het mooiste meisje van de wereld en dus sprak zij ook de mooiste taal van de wereld." Wanneer je een persoon die je aardig vindt een bepaald dialect hoort spreken, ben je vanzelf gecharmeerd van dat dialect. Dat is tenminste de vaste overtuiging van Jan Siebo Uffen uit Annen. Zijn "bevlogenheid" voor de Groninger taal zal hij proberen over te dragen op onderwijzers tijdens de cursus 'Gronings op de basisschool', die in september begint.

Jan Siebo Uffen is docent Nederlands aan de Pabo Groningen en de Pabo in Winschoten. De studenten van deze twee opleidingen konden bij hem al lesgroepen Gronings op de basisschool volgen. Nu gaat Uffen op de Pabo Groningen ook nascholingscursussen verzorgen voor Gronings sprekende onderwijsgeevenden. Hij vindt het belangrijk dat er op basisscholen aandacht wordt geschonken aan de streektaal.

"Als je kinderen les geeft, dan moet je aansluiten op het bekende," aldus Uffen. "Een leraar die kinderen voor het eerst aardrijkskunde geeft, begint te vertellen over de eigen streek. Biologielessen zijn niet compleet wanneer je niet met kinderen een bos in de omgeving bent ingetrokken. Zo is het ook met het taalonderwijs. Komen er in Scheemda kleuters op school die van huis uit dialect spreken, dan zul je ze in dialect op moeten vangen."

Volgens Uffen is het niet de bedoeling dat de kinderen op school alleen maar dialect spreken. "Doeltaal is en blijft natuurlijk het algemeen Nederlands," zegt hij. Daarbij kan een goede beheersing van de streektaal echter een rol spelen, denkt de docent. "In het Gronings zeg je 'ik hong' in plaats van 'ik hing'. Onderwijzers kunnen een kind dan cor-

rigeren en bij ieder woord vertellen hoe het wel moet." Maar op die manier blijven ze aan de gang, is de mening van Uffen. "Het is beter als onderwijzer het Gronings naast het Nederlands zetten. Dan blijkt dat je in het Gronings ook 'ik vong' zegt in plaats van 'ik ving'." Zo kun je volgens Uffen kinderen een systeem leren, waarmee ze in staat zijn hun eigen taal om te zetten in algemeen Nederlands.

Tijdens de nascholingscursus van onderwijzers zal Jan Siebo Uffen gebruik maken van teksten in de Groninger taal. Daarbij zitten ook verhaaltjes en gedichten van eigen hand, die hij uit liefdebberij schrijft. Hij is geboren in Noordlaren, maar zijn ouders voedden hem op met het Winschoter dialect. Het Gronings is de taal van zijn jeugd, daarom is hij er zo dol op. "In mijn vroege jeugd noemde ik een schoen een 'schou'. Als ik nu het woord schoen gebruik is dat wel een logisch begrip voor me, maar het woord schou betekent meer. Ik associeer het met de geur van vet leer. Je kunt het vergelijken met een liedje dat je doet herinneren aan een bepaalde gebeurtenis."

De docent heeft zich op vele manieren bezig gehouden met de Groninger taal. Al vanaf zijn twaalfde schrijft hij verhalen, gedichten en liedjes in dialect. Twee jaar geleden verzorgde hij een cursus Groninger literatuur voor Radio Noord en die zal in oktober opnieuw beginnen. Uffen was verder mede-oprichter van de Grunneger Schrieversverain en schrijft stukjes en levert ideeën voor het Grunneger Tiedschrijf. Verhalen van hem werden gepubliceerd in deze krant, maar hij droeg ze ook voor op Radio Noord. Hij is nu bezig met het uitbrengen van een eigen bundel, die zowel ploagverskes (ploagversjes) voor kinderen bevat, als verhaaltjes voor volwassenen.